

**Chương 508: Thảm Hoạ Cổng (44) - Hy Sinh Để Cứu
Lấy Người Mình Yêu
(Số từ: 3112)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:48 AM 30/07/2023

Ellen tạm biệt Harriet và quay trở lại nơi đóng quân.

"Hai ngày nữa tới nửa đêm chờ cậu ở doanh trại phía nam cánh đồng."

Ellen không biết Harriet muốn cô làm gì nhưng Harriet đã bỏ đi sau khi nói những lời đó.

Ellen cảm thấy vừa sợ hãi vừa tò mò không biết chuyện gì sẽ xảy ra với mình.

Cô ấy có thể biến mất hoàn toàn, hoặc hợp nhất với linh hồn của một thế giới khác, trở thành một Anh hùng căm thù Ma vương và giết chết Reinhardt.

Ellen biết đó là khả năng có thể khiến cô giết Reinhardt bằng chính đôi tay của mình.

Nhưng nếu cô ấy không chọn điều đó, Reinhardt có thể chết sớm.

Cứu Reinhardt bây giờ có thể đồng nghĩa với việc giết anh ta sau này bằng chính đôi tay của mình.

Reinhardt không có lựa chọn nào khác, và Ellen cũng vậy. Reinhardt cố gắng kìm nén những mối hận thù bên trong mình, biết rằng chúng có thể tiêu diệt Edina nếu anh để chúng ra ngoài.

Ellen không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đi theo con đường sẽ dẫn đến sự hủy diệt, ngay cả khi cô ấy biết điều đó.

Nếu cô ấy trở thành một Anh hùng muốn giết Ma vương, mọi người sẽ rất vui.

Đó là một cách kỳ lạ để vượt qua khoảng cách giữa thực tế và lý tưởng.

Nhưng cô ấy sẽ không vui vì điều đó đâu.

Cô sẽ không chấp nhận đánh mất bản thân mình một cách tự nguyện.

Cuối cùng, nó phụ thuộc vào việc cô có gặp anh hay không.

Ngay cả khi cô ấy trở thành một Anh hùng căm ghét Ma vương, nếu sự cố Cánh cổng được giải quyết và Ma vương không bao giờ xuất hiện, cô ấy sẽ không thể chiến đấu với anh ta ngay cả khi cô ấy muốn.

Ellen đi ngang qua doanh trại và trở về lều của mình.

Cô ngồi trên giường trong lều và nhìn chăm chăm một cách trống rỗng.

Cảm giác đánh mất chính mình sẽ như thế nào?

Cô chưa bao giờ chết nên không biết chết là gì.

Cô không biết đánh mất bản thân khi cơ thể còn sống nghĩa là gì.

Cô không biết cách tự bảo vệ mình.

Tất cả những gì Ellen có thể làm là cứu Reinhardt.

Cô quyết định tập trung vào đó.

Và cả.

Cô có thể gặp lại Reinhardt một lần nữa.

Ellen lặng lẽ lau nước mắt. Những ngón tay cô ướt đẫm nước mắt.

"..."

Cô cẩn thận lau đi những giọt nước mắt không ngừng tuôn rơi.

Họ phải gặp nhau như kẻ thù và hành động như kẻ thù.

Cô cảm thấy vô vọng khi nghĩ rằng cuộc gặp gỡ tiếp theo của họ sẽ là một tình huống mà họ phải giết lẫn nhau.

Nhưng cuộc gặp gỡ này không phải để đối mặt với anh ta như một kẻ thù, mà để cứu Reinhardt.

Cô ấy thật may mắn, biết ơn và hạnh phúc biết bao, ngay cả khi đó là lần gặp cuối cùng của họ.

Quân đội tiến lên bằng cách dọn sạch những con quái vật xung quanh, thiết lập một đơn vị đồn trú, dọn sạch khu vực một lần nữa, và sau đó tiếp tục.

Khi đã thành lập đồn trú, họ phải đảm bảo an toàn cho tuyến đường trước khi tiếp tục.

Họ cũng cần thời gian để thiết lập và hạ gục các đơn vị đồn trú.

Vì vậy, có những khoảng nghỉ giữa các cuộc hành quân, và Ellen có một chút thời gian rảnh rỗi trước khi họ dỡ bỏ đồn trú và tiếp tục.

2 ngày sau, khi hầu hết binh lính đều đã ngủ trừ những người đang làm nhiệm vụ tuần tra hoặc canh gác, Ellen đi một mình đến địa điểm và thời gian mà Harriet đã nói với cô.

Harriet đang đợi cô ở đó.

"Cậu ở đây, Ellen."

Harriet vẫn nhìn Ellen với đôi mắt buồn bã.

Không có ai khác ngoài Harriet.

Giống như Reinhardt đã bình tĩnh hy sinh bản thân để bảo vệ Edina,

Ellen đã sẵn sàng hy sinh bản thân mà không chút do dự khi nghe tin có thể cứu được Reinhardt.

Cô đã chuẩn bị cho điều đó, và Harriet cũng vậy.

Nhưng điều đó không có nghĩa là họ có thể dễ dàng chấp nhận sự hy sinh của người khác.

Ellen đã hy sinh để cứu Reinhardt khỏi bị lạc.

Đó là lời đề nghị của Chúa tể của Saturday, Antirianus.

Mọi người đều biết rằng có rất nhiều điều xấu xa trong lời đề nghị đó.

Nhưng mọi người cũng đồng ý với nó.

Đương nhiên, Ellen sẽ hy sinh bản thân vì Reinhardt, và dù sao thì số mệnh của cô cũng là chiến đấu với Ma vương.

Không ai ở Edina có thể chịu gánh nặng đó.

Mọi người đều đồng ý với kế hoạch độc ác là biến một người sẽ trở thành kẻ thù thành kẻ thù thực sự.

Kể từ thời điểm họ đồng ý với kế hoạch của Antirianus, không ai có thể thoát khỏi tội ác của hắn.

Nỗi đau, cảm giác tội lỗi và hối tiếc mà những người khác sẽ cảm thấy khi đồng ý hy sinh Ellen đều là một phần trong kế hoạch của Antirianus.

Không ai có thể thoát khỏi tội hy sinh Ellen.

"Chúng ta sẽ đến địa điểm nghi lễ."

"Vâng."

Những dòng ma thuật màu xanh chảy ra từ cơ thể của Harriet, ngay sau đó Harriet và Ellen dịch chuyển đến một nơi khác.

Ellen không biết họ ở đâu.

Đó chỉ là một nơi có một vòng tròn ma thuật khổng lồ.

5 sinh vật đứng ở các điểm tương ứng với các trục của vòng tròn ma thuật.

Chúa tể của Tuesday, Eleris.

Chúa tể của Wednesday, Lucynil.

Chúa của Thursday, Luvien.

Chúa tể của Friday, Gallarsh.

Chúa của Saturday, Antirianus.

Ellen không nhận ra tất cả khuôn mặt của họ, nhưng cô thấy hai người quen thuộc.

Một số người trong số họ nhìn Ellen với ánh mắt tội lỗi.

Và một ông già mỉm cười tự mãn với Ellen.

Ellen cảm thấy ớn lạnh từ cái nhìn của ông ta.

Và đó không phải là tất cả.

Harriet và các Chúa tể ma cà rồng khác không phải là những người duy nhất ở đó. Liana de Grantz và Olivia Lanze cũng ở đó.

Họ đều là những người mà lâu lắm rồi Ellen không gặp.

Cả Liana và Olivia đều không thể nhìn thẳng vào Ellen.

Liana, bởi vì cô ấy là nguyên nhân của mọi chuyện đã xảy ra.

Và vì biết mình không thể chia sẻ dù chỉ một phần nỗi đau mà Reinhardt đang gánh chịu nên cô không thể đối mặt với Ellen.

Olivia cũng có những cảm xúc phức tạp và không thể đối mặt với Ellen.

Không phải vì Ellen có thể xử lý việc này, mà vì đó chỉ là chuyển giao trách nhiệm cho người khác.

Ngay cả khi cô ấy là một sinh vật phi thường, vẫn có nguy cơ đánh mất bản ngã của mình ngay cả khi cơ thể cô ấy không chết.

Ellen có biết chuyện gì đang xảy ra với Reinhardt không? Lần đầu tiên trong đời, Olivia cảm thấy thương hại cho Ellen.

Họ không nói gì với nhau.

Đó không phải là một tình huống mà họ có thể.

Đôi mắt của họ bị thu hút vào trung tâm của vòng tròn ma thuật, nơi năm Archmage đang đứng.

Ellen không biết vòng tròn ma thuật và nghi lễ này có ý nghĩa gì.

Nhưng ở trung tâm,

Reinhardt đang nằm trên một thứ gì đó trông giống bàn thờ cho nghi lễ.

Cô không thể biết liệu anh ta đang ngủ hay bất tỉnh.

Bên cạnh bàn thờ nơi Reinhardt nằm, một con quỷ với mái tóc hồng nhẹ nhàng chạm vào trán anh ta nhiều lần.

Ellen không biết rằng Nữ hoàng Succubus đã cố tình đưa Reinhardt vào giấc ngủ để anh không tỉnh dậy.

Ở nơi này, có những người mà Ellen biết và những người mà cô ấy không biết.

Không cần lời chúc mừng, vui buồn khi gặp lại, hay bất cứ lời nào khác.

“Khi cô đã sẵn sàng, hãy đến bàn thờ trung tâm của vòng tròn.”

Cô gái tóc bạch kim, Lucynil, nhẹ nhàng nói.

Lucynil, người đã thành thạo ma thuật thao túng linh hồn, đã tạo ra vòng tròn.

Cô ấy chưa bao giờ thử Ma thuật ở quy mô này trước đây, chuyển những linh hồn có kích thước này sang các cơ thể khác.

Nhưng cô ấy đã vận dụng tất cả kiến thức của mình để hoàn thành vòng tròn này.

“Ellen...”

Khi Ellen tiến về phía vòng tròn, Harriet khẽ gọi tên cô.

Liana de Grantz và Olivia Lanze cũng nhìn Ellen.

Không ai trong số họ có thể nói bất cứ điều gì với Ellen.

Họ không biết Ellen sẽ thay đổi như thế nào sau khi nhận lấy mối hận thù mà Reinhardt đã mang trong mình.

"Tôi sẽ đi."

Để lại lời nói mơ hồ đó, Ellen đi về phía trung tâm của vòng tròn, bỏ lại Harriet phía sau.

Khi Ellen đến bàn thờ, con quỷ tóc hồng lặng lẽ đứng dậy và di chuyển ra ngoài vòng tròn.

Như thể cô ấy đang để Reinhardt cho cô ấy.

Ngay cả khi liếc nhìn, Ellen có thể thấy rằng Reinhardt đang ở trong tình trạng tồi tệ.

Cô biết cái chết có nghĩa là gì từ đôi môi trắng bệch, khô khốc, khuôn mặt nhợt nhạt và mồ hôi lạnh trên trán.

“Rein...hardt...”

Ellen ngồi xuống bàn thờ và ôm Reinhardt trong tay.

Lần gặp gỡ này khác hẳn những lần trước.

Không giống như trận chiến giả mà họ có trước đây, Reinhardt giờ đã yếu đi.

Ellen không biết gánh nặng của mình là gì và nó nặng đến mức nào.

Tất cả những gì cô biết là cô phải lấy nó thay vì anh.

Cô đã sẵn sàng để làm điều đó, không có vấn đề gì.

Reinhardt, người đang ngủ say trong lòng Ellen, giờ đã nằm trong tay cô.

—Nghỉ thức bắt đầu.

Theo lời của cô gái tóc bạc, 5 Chúa tể ma cà rồng bắt đầu kích hoạt thứ gì đó trong vòng tròn.

Olivia Lanze cũng triệu hồi Tiamata để sẵn sàng cho mọi tình huống bất ngờ trong nghi lễ.

Trong vòng tròn tỏa sáng, Ellen nhìn kỹ khuôn mặt của Reinhardt.

Đây có phải là kết thúc?

Đây đã thực sự là kết thúc?

Cô đã muốn làm điều gì đó cho anh và thực sự đã làm được.

Nó có thể không phải là cuối cùng.

Nhưng bởi vì nó có thể là lần cuối cùng...

Ellen cúi xuống Reinhardt và hôn lên trán anh.

Cô thật may mắn làm sao khi được ôm anh như thế này.

Cô ấy nên biết ơn biết bao.

Nghĩ vậy,

Vì đó là lần cuối cùng.

Kể từ khi anh ấy đang ngủ.

Cô có thể nói với anh những gì cô luôn muốn nói.

Anh đã đau biết bao nhiêu.

Cho đến giây phút cuối cùng khi nghi thức kết thúc.

Cô có thể nói không ngừng.

Ellen nhìn Reinhardt, người đang bất tỉnh, với đôi mắt buồn bã.

Tất cả những điều khiến anh lo lắng.

Trong nghi lễ.

“Em sẽ... em sẽ nhận hết.”

Ellen thì thầm cảm xúc thật của mình, điều mà cô đã nhiều lần muốn nói với Reinhardt.

Cảm giác tội lỗi và lời xin lỗi của cô.

Và tình yêu của Ellen dành cho Reinhardt.

“Em thực sự, thực sự yêu anh.”

Ellen thì thầm hết lần này đến lần khác.

Anh đã nhiều lần bất tỉnh.

Anh ta biết rằng cơ thể và linh hồn của mình đang bị bệnh và chết.

Anh ấy nghĩ rằng bản thân phải chịu đựng nhiệm vụ mà anh ấy có một mình.

Anh tin rằng không còn cách nào khác.

Bởi vì ai đó phải đối phó với hố đen khổng lồ của sự thù hận ngày càng lớn và nhân lên nếu bị bỏ lại một mình.

Vì vậy, ngay cả trong tình trạng hấp hối bây giờ, anh biết mình phải tìm cách khác, nhưng anh không thể bỏ mặc nó.

Với tất cả sức lực còn lại, Ellen cuối cùng cũng nhếch được khóe môi.

Ellen mỉm cười với Reinhardt.

Như thể đó là lần cuối cùng.

“Tạm biệt, Reinhardt.”

Ellen nói lời tạm biệt như thể đây là lần gặp cuối cùng của họ.

Cùng với lời nói của cô ấy, một Ma pháp khác được kích hoạt từ vòng tròn.

*Loé!

Với một luồng sáng, Ellen biến mất.

Ở một nơi mà anh không nhận ra, anh từ từ nhìn vào khuôn mặt của những người ở đó.

Chúa tể ma cà rồng.

Liana.

Olivia.

Harriet.

Airi.

Không ai trong số họ dám nhìn thẳng vào mắt anh.

Chỉ có Antirianus, với vẻ hài lòng, nhìn vào nơi mà Ellen đã biến mất.

Ellen lại xuất hiện ở cánh đồng phía nam của đồn trú, nơi cô đã gặp Harriet.

Bởi vì không ai biết Ellen sẽ làm gì sau khi hấp thụ một lượng lớn thù hận, họ đã đuổi cô ấy đi ngay sau khi nghi lễ kết thúc.

Ellen đứng yên trên cánh đồng khi màn đêm buông xuống. Cô cảm thấy, bằng cả cơ thể và tâm hồn mình, những gánh nặng mà Reinhardt đã mang trong suốt thời gian qua.

—Thù ghét.

—Thù hận.

Những âm thanh ai oán tưởng chừng như đã khuếch đại mọi cảm xúc tiêu cực trên đời lên hàng vạn lần, chỉ cần nghe thấy thôi cũng đủ khiến bất cứ ai phát điên lên.

Ellen có thể xử lý việc này không?

Ellen có thể ở lại trong cơn lũ oán hận này không?

Liệu có thể bảo vệ tình cảm của cô dành cho Reinhardt, lơ lửng như một khúc gỗ trong làn sóng cảm xúc dâng trào này?

Trái tim cô quá nhỏ bé, nó sẽ bị sóng biển cuốn đi rồi chìm nghỉm, biến mất.

Ellen cảm thấy suy nghĩ của mình đang bị hỏng.

Ma Vương phải chết.

Ma Vương là nguyên nhân của mọi vấn đề.

Không có lời nào để hét lên khác.

Trong hoàn cảnh có quá nhiều linh hồn nhập vào tâm hồn, sự thật của Ellen sẽ chỉ bị chôn vùi dưới những làn sóng phần uất.

Những mối hận thù này không thể xâm nhập vào cơ thể của Ma vương và giết chết anh ta.

Họ chỉ sống trong cơ thể của người Anh hùng chống lại Ma vương.

Thay đổi đó sẽ mang lại điều gì?

-Grrrrr!

-Roarrrrr!

Tiếng kêu xa xa của quái vật vọng đến tai cô.

Quái vật ở khắp mọi nơi, vì vậy việc những con mới xuất hiện từ đâu đó là điều đương nhiên, ngay cả khi chúng đã đảm bảo an toàn cho tuyến đường.

Có khoảng 70 con trong số chúng.

Tất cả đều khác về ngoại hình, Ellen nhìn thấy lũ quái vật tràn về phía cô.

*Vút!

Khi cô ấy rút ra Lament, Thánh kiếm Hư không được nhuộm bởi bóng tối của vực thẳm.

Giống như một hình chiếu của bầu trời đêm, Thánh kiếm Hư không Lament, trong đó người ta có thể nhìn thấy chuyển động của các thiên hà và các ngôi sao bên trong, đã thay đổi một chút.

—Vực thẳm.

Chỉ có vực thẳm được chiếu lên trong Thanh kiếm hư không tối đen như mực, cho thấy nỗi buồn của Ellen giờ đã giết chết cả những ngôi sao sáng trong nỗi buồn đó.

Một thanh kiếm chỉ phản chiếu bóng tối, không phải bầu trời đêm.

Cầm nó, Ellen nhìn vào bầy quái vật đang tiến đến.

Trên vai của Ellen, chiếc Áo choàng của Thần Mặt Trời khoác lên mình.

Áo choàng của Thần Mặt Trời, sở hữu sức mạnh bảo vệ.

Màu sắc của nó hơi lạ.

Như thể phóng ra ngọn lửa địa ngục đang sôi sục của Mặt trời, Áo choàng của Thần Mặt Trời tỏa ra một màu đỏ đậm và phấp phới đầy đe dọa.

Không, trên thực tế, ngọn lửa địa ngục bắt đầu bập bùng và bùng cháy như những chiếc lưỡi từ Áo choàng của Thần Mặt Trời.

—Ngoài nỗi buồn.

—Thù ghét.

Ellen im lặng nhìn đàn quái vật đang tiến đến.

-Grrr! Grrr!

Như thể còn sống và đang di chuyển, những ngọn lửa nhấp nhô thực sự tuôn ra từ chiếc áo choàng.

Những con quái vật thậm chí không thể đến gần Ellen.

*Boom! Crackle-crash!

Như thể còn sống, những ngọn lửa roi kéo dài từ Áo choàng Mặt Trời giáng xuống đất, nghiền nát và đốt cháy những con quái vật đang lao tới.

Chỉ với một đòn đánh, mặt đất tan chảy và ngọn lửa đỏ rực dần dần lan ra. Ellen im lặng quan sát.

—Thúc đẩy bởi sự thù hận.

Người Anh hùng mang trên lưng nỗi hận thù và nỗi buồn của nhân loại.

—Ma Vương phải chết.

Không, điều đó không thể xảy ra.

Trong vòng xoáy linh hồn, giống như Reinhardt đã làm, ý chí của Ellen cũng bắt đầu chết dần.

Nhưng không giống như cố giết linh hồn của Ma Vương và cuối cùng là cơ thể của mình,

Những mối hận thù đã cho Ellen sức mạnh to lớn.

Là người phải giết Ma vương, cô phải trở nên mạnh mẽ hơn nữa.

Vì vậy, không giống như khi chiếm hữu những sinh vật khác, chúng không cố gắng tiêu diệt Ellen.

Ngược lại, ở một khía cạnh nào đó, chúng đã trở thành sức mạnh của Ellen.

Ellen với tay về phía bầu trời.

*Boom! Crack-crash! Krrrshhh!

Những con quái vật sống sót lao về phía cô ấy đã bị thiêu rụi bởi dòng lửa từ trên trời trút xuống.

—Ngọn lửa làm tan chảy trái đất.

—Ngọn lửa hận thù.

“ ... ”

Ellen đã trở thành chủ nhân của sự thù hận đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading